legatus fines francorũ exierat quãdo sententiã promulgauit nõ tamẽ terminos sue legationis egressus fuerat. q̃ nõ solum in regno francie sed etiaz in maneñ. ludun. et bisuntina prouincijs legationis officiũ exercebat. Nota q̃ legatus existens extra terminos sue legationis officiũ sue legationis exercere nõ potest. idẽ intellige de alijs iudicibus. Itẽ legatus ad plures prouincias in vna existens de alia iudicare potest.

Venientes. Ca. Dñs pa. officiũ legationis cõmisit patriarchẹ hierosolomitano ĩ prouincia sua. ita tamẽ q̃ si legatus d̃ latere dñi pa. ad partes illas accesserit officiũ legationis quãdiu ibi fuerit legatus pa. oĩo dimittat Nota q̃ iurisdictio minoris iudicis imperditur presente maiore. Itẽ nota q̃ licet duplicetur iuris. tamẽ maiorẽ effectum habet secunda q̃ prima. Itẽ nota q̃ vbi equalis ẽ iurisdictio secunda derogat prime.

Excõmunicatis. Ca. In capitulo isto fit mentio de duplici genere legatorũ. Primo dicit q̃ legati illi quibus ratione persone ad tps legationis officiũ mũngitur extra prouinciã sibi cõmissam vel etiã existentes in prouincia sua nõ possit absoluere excõicatos propter iniectionẽ manuũ violentam sed isti iniectores manuũ ad ipsũ legatum aliunde accedant. Scdo dicit q̃ illi legati q̃ habent officiũ legatiõis p̃ertu ecclesiarũ suarũ quãuis existant in prouincia sua excõmunicatos predcõs etiã subditos nõ possunt absoluere nisi et istis et illis a se. ap. de speciali grã amplius cõcedatur et isti legati nõ mittuntur de latere papẹ. Nota q̃ legatus ex priuilegio nõ habet iurisdictionẽ ex ipsa legatione nisi in sua prouincia et circa illos de prouincia sua.

Nemini Ca. primo dicit q̃ legati ap. se. possunt facere statuta in prouincia sibi cõmissa. et durant perpetuo. licet postmodũ prouinciã exeant. Secundo dicit q̃ si legatus committit cãm alicui iurisdictio illius expirat nisi antẽq̃ exeat prouinciã citatio processit. Nota q̃ licet legatorũ iurisdictio sit tpalis tamẽ statuta ipsorũ sunt perpetua. et sic nota q̃ sublato principali nõ destruitur accessoriũ. Itẽ ex hoc nota q̃ cã sublata nõ remouetur effectus. Itẽ nota q̃ iurisdictio legati nõ durat nisi eo in prouincia existente aliquis cepit ea vti. et sic nota q̃ non tantuz morte naturali finitur mandatum sed ciuili.

De officio iudicis ordinarij.

Perniciosam. Ca. statuit Ioannes pa. in sinodo ista q̃ episcopi singularũ ciuitatũ habeant potestatem inquirendi criminaz punire criminosos secundũ q̃ canones dicunt sine impedimento alicuius. et si opus fuerit inuocent brachiũ seculare ita tamẽ q̃ per hoc nullũ preiudiciũ fiat epis vt hocipso ius sibi acquirat. Nota q̃ vbi eccã per se nõ sufficit inuocare dz aliũ seꝛare.

Si sacerdos. Ca. Sacerdos scit aliquẽ pro certo reũ alicꝯ criminis vel ipse criminosus ei cõfessus fuit. dicitur q̃ si ille admonitus noluerit satisfacere sacerdos nõ debet eũ arguere nominatim nisi ordine iudiciario crimẽ fuerit ei probatũ. sed in genere admoneat illũ exemplo dñi qui dixit. vnus vestrum me trauditurus ẽ. Sed si ille qui damnũ sustinuit petat iusticiã sacerdos

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

potest excōmunicare illū qui damnū de dit ḣ mō excōico q̄ tamq̄ fecit tale fac tum sed nomine proprio nō dz eū excō municare. quāuis ei cōfessus fuerit. q̄ non vt iudex sed vt deus. et debet il lū admonere ne ingerat se cōmunioni ipsius sacerdotis. q̄ nec xp̄s iudā remo uit. Nota q̄ iudex nō dz iudicare secūdū cōscientiam sed secūdū ea que probāt. Itē in genere aliquis potest excōmuni cari.

¶ Cū ab ecclesiarū. Ca. Pletra nus sancti pancracij aliqū excōmuni ca bat aliquos processibus suis epī flore tinus absoluebat eosdē irrequisito dcō pletano. puenit ḣ ad dñz pa. pa. sup ḣ scribit epō florentino dicens q̄ prelati ecclesiarū proferunt sententiā ecclesia sticā in aliquos malefactores illa debz firma et rata cōsistere ⁊ obseruari vs qz ad debitā satisfactionē. Vnde mādat pa. epō florentino quati. si predicto pletanus sententiā excōicationis vel īter dicti in aliquos vel laicos parrochiānos suos ipsam fecit inuiolabiliter obserua ri. nec eā relaxet sine conscientia dicti pletani. Nota q̄ pletani habent iuris dictionē excōicandi. Itē episcopus debz seruare sententias subditorū suorū.

¶ Cū nos. Ca. Patroni eccle siarū cantuar. prouincie presentabant ad vacantes eccās personas minus ido neas propter quod ordinatio ecclesiarū deferebatur. vel etiā īter presentatores et prelatos alia discordia emergebat. quesitū fuit a pa. quid super hoc eēt is tis prelatis faciendū. mandat pa. quati nus si aliquādo in vacantib9 ecclesiis in quibus ecclesiastica persona presen tationē nō habet vel q̄ minus idonei p̄ sentantur vel alia de cā nō possint perso nas idoneas ordinare ponāt in ecclesiis icōnomos qui debeant percipere frcūs et eos expendere in vtilitatē ecclesiarū vel cōseruar̄ quousq̄z persone idonee fu erint instituere. Nota q̄ minus idoneus nō est in eccā recipiendus. Itē nota q̄ si questio ē super eccā vacante ordina rius ex officio suo in ea preficiet icono mum. Itē nota q̄ bona vacantis eccle sie successori sūt seruanda.

¶ Ex parte Ca. Quidā subditi cantuarien. archiepiscopi excōicati fu erant iusta de cā isti excōicati accesse runt ad pa. supplicantes cās pro quib9 fuerant excōmunicati et aliā pretendē tes absolutionis beneficiū meruerūt q̄ ritur an sit habendi pro absolutis. res pondet pa. q̄ si cōstiterit ita eē cōpellen di sūt ad apostolicā sedem rdire cū litte ris rei veritatē cōtinentibus. et si de hoc nō constiterit et suspecti fuerint q̄ dño pa. veritatē confessi nō fuerint cōpellen di sunt purgationē prestare q̄ veritatē cōfessi fuerūt in absolutione sua impe tranda. Nota q̄ excōicatus in absoluti one obtinenda debet exprimere cām p̄ qua fuit excōicatus. alias nō est habē dus p̄ absoluto.

¶ Significauit Ca. Duobus modis potest poni casus. primo sic. ali qui contraxerūt matrimoniū publica fama erat q̄ erant cōsanguinei vel affi nes ⁊ scandalū hoc denunciatū fuit epō siue accusatū matrimoniū. Vnde episco pus vocauit illos ipsi fuerunt cōtuma ces nō venerunt. propter quod episco pus illos excōicauit. ipsi appellauerūt aut eē per simplicē querelā significaue runt dño pa. q̄ ipsi nō erant consangui nei vel affines. et sic lrās super ḣ obtnu erunt ad iudices del. iudices absoluerūt illos ⁊c. prout sequitur et cū isti fuerūt absoluti iudices delegati nō accedūt ad

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

locū vbi testes ad probandam consan
guinitatē vel affinitatē debent produci
nec aliquos pro receptione testiū illuc
transmittunt et sic illic remanent ī co
pula iniqua et cū vlteriusnō procedit
quereratur quid iuris eēt. respondet pa
pa q dolus ⁊ fraus nō debent illis pa
trocinari. et pro malicia et desidia iudi
cis delegati nō debet quis remanere in
copula cōiunctionis inique. et ideo quo
tiens ea que dicta sunt cōtigerit eueni
re. licite potest ordinarius taliter abso
lutos in pristinā excōicationis sentē ti
am reuocare. et tamdiu eos taliter reti
nere ligatos quousqz cū in testiū recep
tione et in alijs cāis legittimū incipiat
habere progressuz. Nota q qui illicite
sūt cōiuncti excōmunicandi sunt vt ab
inuicem discedant. Item ordinarius sup
plet maliciā seu desidiā iudicis delegati
Secūdo ponitur casus. Isti cōtraxerūt
matrimoniū. accusatū fuit matrimoni
um sup consanguinitate aut affinita
te. tandem lata fuit sententia diuorcij.
sed quia abinuicem nō recedebant fu
erunt excōicati. Tandez significauerūt
dño pape q sententia lata ē per falsos
testes hoc probare volebant. Vnde pa.
cām cōmisit super hoc. iudices absolue
runt illos ⁊c. put sequitur in alio casu
et iste casus bonus ē. quia sententia la
ta contra matrimoniū nō transit in re
iudicatā. quin possit reuocari veritate ē
uelata qñcunqz.

¶ Quanto. ¶ Ca. Quidam
monachi canonici et alij regulares cū
debent in claustro diuinis obsequijs vi
gilare de redditibus ecclesiarū quarū
curā gesserunt cōgregant pecuniam. et
postea per curias principuz discurrere
nō verētur. Factū istoz peruenit ad no
ticiā dñi pa. vnde mandat pa. archiepo
dioc. ipsorū quati. moneat prelatos p
dictorū regulariū vt ipsi corrigant il
los ⁊ claustrū propriū. et si hoc negli
genter obmiserint. tūc archiepiscopus
moneat illos vt propriū si quod habēt
resignent in manibus prelatoz suorum
et vitā regularē obseruent qd si nō fece
rint cōpellat eos ad hoc per suspensioēz
officij et beneficij apo. se. ¶ Nota q cor
rectio regulariū primo pertinet ad pre
latos ipsoz. et si prelati sūt negligētes
tunc episcopi eos corrigant secūdū q
hic dicitur.

¶ Ad reprimendā. ¶ Ca. episco
pus lexoū in quosdā subditos suos tu
lerat sententias excōicationis aut sus
pensionis. archiepō rothomageū. ⁊ alij
suffraganei eius nō seruabant senten
tias illas peruenit hoc ad pa. vnde scri
bit archiepiscopo et eius suffraganeis
dicens. q propter malicā peruersorū
pene certe statute sūt. et iō sicut volūt
suas sententias latas in subditos ab
alijs obseruari ita debent ipsi seruare
sententias alioz quare mandat eis q
tenus sententias quas lexoū. episcopus
canonice tulit ī suos subditos obseruēt
et faciant a suis subditis obseruari.
Tandem loquitur archiepiscopo dicēs
q sniā excōicationis nō suspenditur per
appellationē et ideo si quis excōicatus
ab episcopo lexoū. eidē archiepiscopo
cōquestus fuerit de iniusta excōicatiōe
remittit illū ad episcopū absoluendus
secundū formā eccē. et si ille eū absolue
re noluerit archiepiscopus eū absoluat
recepta prius iuratoria cautiōe. ⁊ pre
cipiat ei ex debito iuramenti q satisfa
ciat eidē episcopo super eo pro quo fuit
excōicatus nisi cōstiterit q in iure fu
it excōicatus quod si nō fecerint in eā
dem sententiā reducat eundē. Nota q

sententiā archiepiscopi alij episcopi ꝑ uare tenentur. Itē quod tibi vis fieri alteri facere debes. Itē sententia excō municationis nō suspenditur per appel lationē. Itē si aliquis cōqueritur archie piscopo de iniusta excōicatione nō dzeū stati absoluere nisi excōicator hoc vo lueritadimplere.

¶ Duo simul Ca. patriarcha hierosolomitanus cōpellebat clericos tirē. archiepiscopi tirē. archiepi res pondere corā ipso cōquerentibus de ipis cū ipsi parati essent respondere corā ar chiepiscopo tirē. ordinario suo super h cōquestus fuit tirē. archiepiscopo dō mino pa. et ipse respondet eidē dicēs q̃ in canonibus diffinitū est q̃ primates vel patriarchē nihil iuris pre ceteris de bent habere nisi quantū canones illis permittunt ⁊ cōsuetudo illis cōtulit ab antiquo nisi fuerit hoc ap. se. aliquid il lorū priuilegio speciali duxerit honorā de et ideo quādiu clerici tirē. corā ipso voluerint stare iuri coraz patriarcha respondere nō debent. nisi cū per appella tionē deferatur ad ipsū aut aliquid a se de ap. sit indultū. Nota q̃ patriarcha vel primas id solū potest habere in sub dito archiepiscoporū suoꝝ quod ē in ca nonibus diffinitū et idē intellige de ar chiepo in subditos suffraganeoꝝ suoꝝ vel cōsuetudo illis cōtulit ab antiquo. Itē nota q̃ cōsuetudo dat iurisdictōez Itē actor forū rei debet sequi.

¶ Quod sedē Ca. Archiepisco pus propter infirmitatē vel aliā iustā cām nō potest cōsecrare suffraganeū su um. quesitū fuit a pa. vtrū possit super hoc alicui cōmittere vices suas. respon dit pa. q̃ archiepiscopus taliter impedi tus potest alicui episcopo vices cōmit tere et cōsecrandus dz ab illo mung cō secrationis accipere dūmodo catholicus habeatur et impedimentū ei ex subtra ctione gratie se. ap. nō obsistat. Nota q̃ cōsecratio potest delegari. Itē suffra ganei delegationē factā a suo archiepo tenentur suscipere. Itē electus tenetur suscipere cōsecrationē a quo metropoli tanus voluerit.

¶ Pastoralis. Ca. Aliquis ap pellauit ab episcopo ad archiepiscopū. queritur vtrū archiepiscopus cāz istā sibi delegatā per appellationē possit cō mittere alicui subdito sui suffraganei iure metropolitano. et si nollet cām sus cipere vtrū possit ipsū ad suscipiendā de legationē cōpellere. respondet q̃ archie piscopus ipsū ad suscipiendā delegatio nem cōpellere nō potest mutū quia eū nullā habet potestatē nisi in quibusdā certis articulis. quātus episcopus sus eidē sit metropolitico iure subiectus. Postea in. §. isto ponitur talis casus. Causa cōmissa ē alicui ꝑ se. ap. delega tus citauit reū nō venit cōtumax fuit propter cōtumaciā suā manifestā fuit excōmunicatus. vel iudex actorē duxit in possessionē rei petite cū rei seruāde Tandē mortuus delegatus reus vult absolui vel recuperare possessionē amis sam prestita cautione q̃ iure parebit queritur an liceat alicui ordinario ipz absoluere vel possessionē sibi restitue re infra annū sufficienti cautione rece pta sine speciali mandato ap. se. respō det q̃ cū delegatus quantū ad illā cāz maior sit ordinario sine speciali mādā to dñi pa. excōicatus ab hmōi delegato beneficiū absolutionis per aliū nō pote rit obtinere preter in mortis articulo nisi talis fuerit ille delegatus cui alius succedat in onere et honore nec possessi onem amissam poterit recuperare per

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

aliū quam per se. ap. In fine dat pa. ta le cōsiliū ne actor post annū efficiatur verus possessor rerus corā ordinario ut si ordinariū habere nō potest corā publicis ⁊ honestis personis offerat ⁊ prestat cautionē q̄ iure parebit interuīpēdo per hoc prescriptionē annalez. vt sic post annū recuperare possit possessiōez amissam. Nota q̄ archiepūs nō habet iurisdictionē in subditos suffraganeorū suorū nisi in certis articulis. Item del. papa maior ē ordinario quantū ad cāz illam que ē ei cōmissa. Item ordinarius nō potest se intromittere de his que fiunt a delegato papa. Item si aliquis non potest habere copiam iudicis illud protestatur corā ordinario vel corā publicis personis si ordinarius haberi nō potest quod per eū nō stat quominus faciat quod facere intendebat et sic postea nō currit ei tēpus quousq̄z copiā iudicis habere poterit.

Licet in cor. Ca. epūs parisien. receptis mandatis a dño pa. vt tā circa regulares quā seculares clericos sue iurisdictionis qui multa ⁊ grauia cōmittere dicebant inquirat et corrigat ap. re. que viderit corrigenda et statuat ad reformationē eorū quod iustū fuerit et honestū Occasione huius mādati dicebat episcopus parisien. q̄ nullus subditus suus a correctione sua ad metropol. poterat appellare cū i mandato suo appellationis remediū sit inhibitū. archiepūs senon. metropolitanus eius significauit h dño pa. ⁊ ipse rescribit ei dicens q̄ licet in corrigendis excessib9 appellationis remediū sit inhibitū non tamē fuit intentionis pa. nec ipse debuit iurisdictionē archiepiscopi per mādatum hmōi derogare. Vnde si aliquis excessus emerserit in inquisitionibus faciendis a dicto episcopo nō tanq̄ delegato sed tanq̄ ordinario in quo licitū sit appellare nō vult pa. derogari auctoritati ipsius archiepiscopi occasione dicti mandati quominus licitū sit cuiliBz ad ipsū archiepiscopū tanq̄ ad metropolitanū libere appellare. Nota q̄ a correctione nō est appellandū nisi modus excedatur. Item nō intendit pa. alicui p suum mandatū preiudiciū generare.

Irrefragabili. Ca. in principio statuit cōcilium q̄ prelati ecclesiarum prudenter ac diligenter intendant circa correctionē et reformationē subditorū suorum ⁊ precipue clericorū ne sanguis eorū de prelatorū manibus requiratur. vt aūt liberius correctionis officium valeant exercere decernit q̄ nulla consuetudo vel appellatio ipsorū officiū valeat impedire. nisi modus canonicus in talibus excedatur. tamē excessus canonicorū cathedralis ecclē qui cōsueuerint corrigi p capitulū adcōmonitionē episcopi infra certū terminū prefigendū. a ipso per ipsū capitulū corrigantur in illis in quibus talis fuit consuetudo. et si capitulū negligens fuerit episcopus extunc deū habens pre oculis ipsos corrigat appellatione remota.

Ceterū in. §. isto dicitur q̄ si canonici absq̄z manifesta et rationabili cā i cōtemptu episcopi cessauerūt adminus episcopus nihilominus celebret in eccā cathedrali. et metropolitanus tanq̄ delegatus a pa. super hoc ad querelā epi cognita veritate eos taliter corrigat q̄ metu pene talia de cetero nō presumant. In fine dicit q̄ prelati ecclesiarū hoc statutū ad questū preui.e vel grauamē aliud nō cōuertant sed diligenter obseruent si canonicā voluerint effugere vltionē. Nota q̄ prelatus tenetur

corrigere subditos alias imputabitur ei. ¶ Itē a correctione nō appellatur nisi modus excedatur. Itē cōsuetudo dat iurisdictionē in excessibus corrigendis. Itē hic ē casus in quo metropolitanus est iudex subditorū suffraganeorū sed nō iurē metropolitico. sed auctoritate hmōi cōstitutionis.

¶ Quoniā. Ca. In multis partibus intra vnā dioc. vel ciuitatē pmxti sunt spiritu diuersarum linguarū q̄ sub vna fide varios habent ritus ⁊ mores statuit cōcilium q̄ epi hmōi ciuitatū eligant viros idoneos qui secundū diuersitatē linguarū diuina illis officia celebrent et ecclesiastica sacramenta ministrent. instruendo eos verbo et exēplo preterea prohibet cōcilium quod vna ciuitas nō habeat plures epos tāq̄ vnū corpus habens plura capita quasi mōstrum. sed si necessitas propter cās p̄dictas postulauerit eps loci catholicū presulem nationibus illis cōformē constituat sibi vicariū qui sit ei per omnia obediens et subiectus. et si aliquis alit se ingerere nouerit se excōicatū. et si nō recesserit ab omni ecclesiastico ministerio deponatur adhibito si necesse fuerit auxilio brachij secularis. Nota q̄ vnaquēq̄ ciuitas vnū tantū debet habere pontificē. Itē ecciā iuocare potest ⁊ dz auxilium seculare si necesse fuerit.

¶ Inter cetera. Ca. inter alia que pertinēt ad salutē populi cristiani predicatio verbi dei q̄ plurimū ē necessaria quia sicut corpus materiali cibo nutritur. ita et aīa spirituali cibo reficitur. sed epi quādoq̄ propter mltas accurationes et multas cās nō sufficiunt ministrare populo verbū dei. vnum statuit cōcilium q̄ episcopi assumant viros idoneos ad officiū predicationis qui plebes sibi cōmissas eorū vice īstruant et edificent verbo ⁊ exēplo quibus cū necesse fuerit ministrentur ne propter necessitatē ab officio predicatiōis desistent. Vnde precepit cōcilium tam in cathedralibus ecclesijs q̄ in alijs cōuentualibus viros idoneos debeant ordinare quos habeant coadiutores tā in officio predicationis q̄ in audiendis cōfessionibus et alijsque ad salutē pertinēt animarū. qui aūt hoc adimplere neglexerit districte subiacerat vltioni. Nota q̄ episcopi debent habere coadiutores non solum in officio predicationis. sed in audiendis confessionibus et penitentijs iniungendis.

¶ Conquerente. Ca. procurator monasterij sancti benedicti montis suasij cōquerebatur q̄ episcopus de assisio diocesanus ipsius nō cōtentus iuribus episcopalibus in ecclesijs et capellis ipsius monasterij que debet habere a quibusdā ecclesijs exigebat pcurationes que ad eas prestandas nō sufficiebant. Vnde petebat procurator ipsius monasterij q̄ episcopus specificaret illa que cōpetebant eidē in eisdē ecclesijs ratione iuris episcopalis. quibusdā vero specificatis lis fuit legitime cōtestata dñis pa. visis et intellectis probationibus et rationibus vtriusq̄ partis decreuit q̄ episcopus habeat canonicā obedientiā subiectionē et reuerentiam et alia que in lrā enumerātur in ecclesijs seu capellis dioc. ipsius ad monasteriū ipsū spectantibus. ita q̄ cū ad ecclesias illas visitandas accesserit. nō plus requirit ab illis ecclesijs nomine procurationis nisi quantū ei poterunt exhibere pensatis facultatibus earundem ne amplius aggrauētur in procurationibus quā cetere capelle eiusdē

dioc. et istis iuribus in predictis eccle
sijs eps sit cõtentus. nec ãplius exigat
preter moderatũ auxiliũ qd̃ iuxta for
mã lateranẽ. cõcilij duxerit postulandũ
si manifesta ꝛ rationabilis cã extiterit
Nota ꝙ generalitas specificanda ẽ. Itẽ
procuratio que debetur ratione visitati
onis secundũ facultates eccẽ dz dari.
Itẽ nõ amplius dz exigi ab vna eccẽ
quã exigatur ab alijs in procurationi
bus faciendis ꝛ eodẽ iure quantũ ab ꝗ
eccẽ exigi debent.

¶ Vt iuxta. Ca. Precepit hic
pa. ꝙ cũ prelati exercent officiũ visita
tionis seculares secũ nõ habeant p q̃s
possit in claustris dissolutionis materi
a prouenire sed duos vel tres de canoni
cis suis habeat eps ĩdecenti habitu ad
iunctis sibi aliquot religiosis. Nota ꝙ
in visitatoribus quas epi faciunt nõ de
bent interesse seculares sed potiꝰ regu
lares.

¶ Dilectus filius. Ca. Inter
abbatẽ monasterij rothomagen. ex vna
parte. et epm venetẽn. ex altera ãstio
super quibusdã questionib9 vertebat
dicebat abbas ꝙ tertia pars emẽdarũ
quas homines. v. parrochiarũ p suis
excessibus soluere cõpellũtur ad suũ spe
ctat monasteriũ ab antiquo ꝛ ꝙ ora
questione ecclesiastica inter hoies dic
tarũ prochiarũ citatio pertinebat ad ip
sum abbatẽ. Sed examinatio ꝛ decisio
questionis ad epm venetẽn. et ad ipsũ
abbatẽ cõiter pertinebat. sed episcopus
super his ꝛ sup emẽdis inquietabat ab
batẽ super his de cõsensu partiũ lrã fue
runt impetrate a dño innocẽn. ad istos
iudices per quas mãdatur eisdẽ vt audi
tis hinc ꝛ inde propositis cãm sufficiẽ
ter instructã remitterent ad ap. se. cõtrã
quibus dictus eps processum istorũ iu
dicũ impediebat occasiõe cuiusdã senten
tie late super quibusdã ecclesijs q̃ ad
legẽ diocesanã pro ipso eps. sed qi iudi
ces nõ procedebant. supplicauit prefatꝰ
abbas dño pa. ho. vt cũ citatio causarũ
examinatio decisio ꝛ emende ad legẽ iu
risdictionis pertineant. occasione senten
tie supradicte nõ permitteret impediri
processum iudicũ predictorũ. super his
scribit. ho. predictis iudicibus mãdans
ꝙ cũ predicta de lege iurisdictionis exi
stant quati. nõ obstante huiusmodi sen
tentia procedant in negocio iuxta tra
ditã sibi formã. ¶ Nota ꝙ a
lia est sententia lata quo ad legẽ dio
cesanam et alia lata quo ad legẽ iuris
dictionis cũ vna alij nõ obstat.

¶ Graue. Ca. Quidam episco
pus recipit mandatũ a dño pa. grego.
super correctione clericorũ sue dioc. et
ciuitatis occasione istius mãdati epis
copus tulit sententiã interdicti in eccẽ
scẽ marie de orbitello et q̃sdã alias exi
stẽtes ĩ dioc. ipsius epi primentes ad mo
nasteriũ sã anastasij de vrbe et suspẽ
sionis sententiã in clericos earũdẽ ab
bas conquestus fuit super hoc dño pa.
cũ ipse paratus eẽt corrigere cunctos
dictarũ ecclesiarũ mandat pa. dicto epis
copo ꝙ cũ ĩ dictas ecclesias nullã hab
at iurisdictionẽ ordinariã vel delegatam
occasione predicti mandati quati. si ita
ẽ prudenter corrigat qui minus prude
attemptauit ꝛ predictas sentẽtias sine
difficultate ẽlaxet. Nota ꝙ pa. per lrãs
suas nõ itendit. preiudiciũ generare.

¶ De officio iudicis.

¶ Ie quibus. Ca. Dicitur
in decre. ista. ꝙ illi qui ex offi
cio suo in certis casibus possũt
absoluere illos qui propter violẽtam
iniectionẽ manuũ in clericos incidunt